

Erlend Loe

NAIV. SUPER. (utdrag)

«Anybody who rides a bike
is a friend of mine.»

Gary Fisher

Veggen

Jeg har to venner. En god og en dårlig. Og så har jeg min bror.

Han er kanskje ikke like sympatisk som meg, men han er ok.

Jeg låner min brors leilighet mens han er bortreist. Det er en fin leilighet. Min bror har en del penger. Gud vet hva han driver med. Jeg har fulgt litt dårlig med på det. Han kjøper eller selger noe. Og nå er han ute og reiser. Han fortalte hvor han skulle. Jeg har skrevet det ned. Det kan ha vært Afrika.

Han har gitt meg et faksnummer, og beskjed om å fakse ham post og beskjeder. Det er min lille jobb. En enkel og overkommelig jobb.

Til gjengjeld får jeg bo her.

Det setter jeg pris på.

Det er akkurat det jeg trenger.

Litt tid til å ta det med ro.

Mitt liv har vært merkelig i det siste. Det kom til et punkt hvor jeg mistet interessen for det hele.

Jeg fylte 25. Det er noen uker siden.

Min bror og jeg spiste middag hos våre foreldre.

God mat. Og kaker. Vi snakket om løst og fast. Plutselig overrasket jeg meg selv med å bebreide mine foreldre at de aldri har presset meg til å bedrive sport på et høyt nivå. Det var helt urimelig.

Jeg sa idiotiske ting. At jeg kunne vært proff i dag. Hatt en formkurve. Og penger. Vært på reisefot til stadighet. Jeg kom i skade for å si at det er deres skyld at jeg ikke har drevet det til noe, og at livet mitt er uengasjerende og kjedelig.

Jeg sa unnskyld etterpå.

Men det fortsatte.

Samme kveld spilte min bror og jeg krocket. Det er ikke noe vi gjør ofte. Det gamle krocketsettet hadde råtnet under uthuset. Vi kjørte til mange bensinstasjoner for å finne et nytt. Min bror betalte det med et av sine kredittkort. Så skrittet vi opp avstandene og satte opp bøylene og pinnene i hagen til våre foreldre. Jeg valgte rødt, og min bror valgte gult. Jeg vet ikke om det var de fargene vi pleide å ha da vi var mindre. Det husker jeg ikke.

Vi begynte å spille og det gikk godt en lang stund. Jeg slo meg raskt gjennom de to første bøylene. Fikk ekstrslag og fortsatte. Jeg var ovenpå. Jeg ble røver lenge før min bror, og jeg plasserte den røde kulen min bak et tre og lå bare og ventet på ham, mens jeg lo og spøkte. Så ble jeg overmodig.

Da min bror begynte å se mot busken, hadde det sluttet å være morsomt allerede for flere minutter siden.